

סיפורה של הספינה לפי אתר נוסטלגיה און ליין

אקסודוס" (ביוונית Έξοδος: שמשמעותה "יציאה") הוא שמה של אוניית מעפילים ("יציאת אירופה" בעברית ו"אקסודוס" בלע"ז). שיצאה מחופי דרום צרפת ב-11 ביולי, 1947 כשעל סיפונה 4,515 נוסעים ניצולי שואה, במטרה להגיע לארץ ישראל. בין הנוסעים היו 1,282 נשים, 1,561 גברים, 1,017 נערים ו-655 ילדים. הנוסעים לא הורשו להיכנס לתחומי הארץ, והוחזרו בכוח למחנות העקורים בגרמניה, לאחר מאבק מר.

שמה המקורי של האוניה בת 1,814 טון היה פרזידנט ווארפילד (President Warfield), והיא נבנתה במקור כספינת נהר והייתה בעלת גחון שטוח, דבר שאפשר הפעלתה כנחתת המסוגלת להגיע עד החוף. במלחמת העולם השנייה שירתה האוניה בצי האמריקאי, והושאלה לצי המלכותי הבריטי ובו שימשה כאוניית בית-חולים ולהובלת כוחות בין אנגליה לצרפת

בליל ה-18 ביולי הועלו בנמל [חיפה](#) מעפילי ה"אקסודוס", על שלוש אניות גירוש: "אושן ויגור" (1,494 מעפילים), "אמפייר ריוול" (1,526 מעפילים) ו"רונימייד פארק" (1,409 מעפילים). אניות הגירוש כללו סיפון עטור גדרות תיל. צילומים שהועלו בתקשורת, במיוחד בעיתונות, של פליטי מחנות הריכוז מאחורי גדרות תיל עוררו הדי זעם בארץ ובעולם.